

SOCIAL REINTEGRATION OF CONVICTS. THE PARADIGM OF PERSONAL, SOCIAL AND CULTURAL-CIVILIZATION IDENTITY

Abstract

The diagnosis of the social situation of children and youth shows a presence of at least three unfavourable phenomena determining the result of resocialization. Firstly, it is an individual and group depression resulting in a loss of control over everyday environment and the loss of social value as a consequence of a feeling of lack of usefulness, autonomy, and independence. High degree of unfulfilling of the basic and developmental needs leads the young people to pauperization, exclusion and resignation from their own aspirations and life goals. Another phenomenon which distorts the entity's process of taking root in a society is sociopathy, understood as a form of egoism and indifference to human fate. It emerges in an atmosphere of excessive competition and fulfilling needs even at a price of harming others and extreme indifference, lack of empathy for their existential and educational problems. The process of social sociopathy is accompanied by an excessive commercialisation and careerism. Person becomes an object, loses his distinctness and ceases to be responsible for his choices made in the process of socialization. Present knowledge of the resocialization proves that the analyses of functioning of the children and adults in their real environment gives the most valuable diagnostic data, helpful when setting strategy for correcting faulty interactions between family members.

key words: social reintegration of convicts, identity, sociopathy

REINTEGRACJA SPOŁECZNA SKAZANYCH. PARADYGMAT TOŻSAMOŚCI OSOBOWEJ, SPOŁECZNEJ I KULTUROWO – CYWILIZACYJNEJ

Streszczenie

Diagnoza sytuacji społecznej dzieci i młodzieży wykazuje występowanie co najmniej trzech niekorzystnych zjawisk warunkujących przebieg procesu ich socjalizacji. Jest to po pierwsze zjawisko depresji jednostkowej i depresji grupowej sprowadzającej się do utraty przez jednostki kontroli nad swoim codziennym środowiskiem oraz utraty społecznej wartości w następstwie braku poczucia przydatności, autonomii i niezależności. Wysoki stopień niezaspokojenia potrzeb podstawowych oraz rozwojowych doprowadza młodych

ludzi do pauperyzacji, wykluczenia i rezygnacji z aspiracji i własnych celów życia. Kolejne zjawisko niekorzystnie kształtujące społeczne wzrastanie jednostki to socjopatia, rozumiana jako forma egoizmu i obojętności na los człowieka ze strony innych osób. Pojawia się ona w atmosferze nadmiernego współzawodnictwa i zaspokajania potrzeb nawet za cenę skrzywdzenia innych i skrajnej obojętności, braku empatii na ich problemy egzystencjalne i wychowawcze. Towarzyszy procesowi socjopatii społecznej zjawisko nadmiernej komercjalizacji i karierowiczostwa. Osoba staje się przedmiotem, gubi swoją odmienność i staje się nieodpowiedzialna za swoje wybory w procesie socjalizacji. Dotychczasowy stan wiedzy na temat socjalizacji osób, przekonuje iż analiza funkcjonowania dzieci i rodziców w środowisku w którym oni rzeczywiście żyją, dostarcza danych najbardziej diagnostycznych i pomocowych w określaniu strategii postępowania korygującego wadliwe interakcje pomiędzy członkami wspólnot rodzinnych.

Słowa kluczowe: reintegracja społeczna skazanych, tożsamość, socjopatia